

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 27

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix l'I. Sr. Vice-president Primer del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon, de l'I. Sr. Secretari Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament i de Política Territorial i Obres Públiques.

Ordre del dia

Punt únic : Debat sobre l'Informe de l'any 1984 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Comença la sessió.

Com saben els senyors Diputats, aquesta sessió té un únic punt de l'ordre del dia la seqüència del qual es desenvoluparà d'acord amb la norma supletòria del Reglament sobre la tramitació parlamentària de l'informe anual o dels informes extraordinaris del Síndic de Greuges.

Voldria recordar que el debat en ple de l'Informe del Síndic de Greuges s'ajustarà al procediment següent : el Síndic de Greuges ha d'exposar oralment el resum del dit Informe davant d'aquesta Cambra. Tot seguit, i finida l'exposició, el Síndic de Greuges abandonarà el Saló de Sessions i tot seguit podrà intervenir un representant de cada un dels Grups parlamentaris per fixar llur posició.

Amb motiu d'aquest debat, voldria informar als senyors Diputats que no podran presentar-se propostes de resolució.

Per tant, el punt únic d'aquesta sessió és Debat sobre l'Informe de l'any 1984 presentat per la Sindicatura de Greuges.

Estic segur que no escapa de l'atenció dels senyors Diputats la importància d'aquesta sessió. El 28 de febrer aquesta Cambra va aprovar la Llei del Síndic de Greuges, el juny, el 27 de juny concretament, de l'any passat va ser votat el Síndic, va iniciar, per tant, el seu treball la Sindicatura i avui penso que esdevé una data històrica en el moment que el mateix Síndic, davant d'aquesta Cambra, presenta el seu Informe.

No hi ha dubte, per tant, que allò que significa aquesta Institució en la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques, avui, en aquesta sessió, comença d'una manera important i definitiva amb aquesta sessió, que he qualificat i torno a qualificar de caràcter històric. És per això que voldria invitar l'Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, a acostar-se a aquesta tribuna per referir el corresponent informe sobre la Sindicatura.

Moltes gràcies. Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, té la paraula.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Molt Honorable President, Honorables Consellers, senyores i senyors Diputats. Permeteu-me que les meves primeres paraules en aquesta sessió de presentació del primer Informe del Síndic de Greuges davant el Ple del Parlament de Catalunya sigui per manifestar l'agraïment de tots els qui componem la Institució, pel gran honor que ens feren en confiar-nos la gran responsabilitat de fer realitat una institució que, sense precedents immediats en la història del nostre ordenament jurídic, fou creada per l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia amb una missió tan

bàsica en el marc d'un Estat social i democràtic de dret, com és ara defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya.

El nostre profund agraïment a tots els Grups parlamentaris, que sempre han donat suport a aquesta nova Institució d'origen parlamentari, perquè, tal com deia un Diputat de la Comissió del Síndic, aquesta és una institució del Parlament creada per estar al servei de tot el poble de Catalunya, i per això, cal considerar-la una institució de tots els Grups parlamentaris. En especial volem destacar el constant ajut rebut del President de la Cambra, dels Vice-presidents i dels altres membres de la Mesa, i també la valuosa col·laboració de la Comissió del Síndic i de la Comissió de Govern Interior, com també l'assistència generosa d'altres serveis del Parlament. Tots ells ens han ajudat a anar superant les dificultats que sempre poden acompanyar la posada en funcionament d'una nova institució, i en definitiva, ens han facilitat que avui puguem presentar aquest primer Informe corresponent a les activitats desenvolupades durant l'any 1984, donant compliment a allò que estableixen els articles 2, 4, 30 i 31 de la Llei que regula la Institució.

Aquest informe ha estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament*. Per això, i per no repetir el que vostès segur que ja han llegit i no sobrepassar el marge de temps que la Presidència m'ha indicat, voldria limitar-me a exposar un resum d'aquells aspectes i dades més importants de l'Informe que poden servir perquè vostès coneguin i valorin què és el que s'ha fet durant l'any 1984. I aquí cal remarcar que, si bé la Llei del 20 de març de 1984 fa referència a un informe de les activitats de tot un any, aquest primer Informe es limita a explicar les actuacions realitzades a partir del moment en què vaig prendre possessió del càrrec i la Institució va comptar amb mitjans personals i materials imprescindibles per començar a exercir les funcions i assolir els objectius de la Llei.

Han estat uns primers mesos en què s'ha hagut de complementar l'esforç d'organització de la nova Institució amb la necessitat d'anar estudiant, tramitant i resolent les peticions i queixes presentades pels ciutadans. Aquí voldria subratllar especialment la competència, la dedicació i l'esperit d'equip d'un grup reduït de vuit persones, de les quals solament l'adjunt i dos assessors eren els encarregats d'ajudar-me en l'estudi i qualificació i tramitació de les 606 queixes rebudes, ja que els altres col·laboradors exerceixen tasques administratives i auxiliars.

Ja he manifestat que no ens proposàvem repetir el que ja ha quedat recollit en l'Informe, però sí que volem recordar que la nostra Institució ha cregut convenient que alguns capítols de la primera part de l'Informe fossin dedicats a explicar quins són els orígens de la Institució, quines són les funcions del Síndic, i també s'hi ha inclòs una breu síntesi del procediment intern de tractament de les queixes. Amb aquesta explicació es pretén oferir als ciutadans, i també a l'Administració i als funcionaris en particular, un breu comentari doctrinal i pràctic a la vegada sobre els aspectes més importants de la Llei del Síndic, i d'aquesta manera donar informació sobre una institució que vol fer de pont entre el ciutadà i l'Administració. Cal que no oblidem que, si bé la Institució neix amb la missió de supervisar l'Administració, el Síndic ha de ser un factor de confiança, no solament per a l'administrat, sinó també per a l'Administració,

i si de l'estudi d'una queixa se'n segueix que una dependència administrativa o un funcionari ha actuat correctament, així cal comunicar-ho a les parts.

També hi ha un capítol dedicat a explicar el procés d'entrada en funcionament de la Institució. Pel que fa a això, en el moment de la presa de possessió ja vaig manifestar el desig de començar amb estructures simples a fi d'evitar el risc de burocratització, ja que el que es pretén és que, amb la finalitat de servir millor els ciutadans, la Institució estigui organitzada de forma àgil, flexible i eficaç i, a més, complint la voluntat del legislador, que sigui de fàcil accés per a tothom.

Aquesta voluntat d'evitar tot risc de burocratització explica la raó per què no s'ha contractat tot el personal previst, tant en el pressupost de 1984 com en el d'aquest any, a l'espera de saber quina és la quantitat i la qualitat de les queixes que arribaran normalment a la Institució a curt o a mitjà termini, i també fins que sabrem el resultat del procés d'informatització de l'oficina, que es concretarà dins dels mesos vinents.

Voldria subratllar que un dels criteris de la Institució quant a selecció de personal, va ser de designar aquells funcionaris de l'Administració que poguessin tornar a l'Administració d'origen en deixar de prestar servei al Síndic de Greuges. Aquest sistema, adoptat pel Defensor del Poble, i previst en totes les altres lleis autonòmiques reguladores de la Institució similar, hauria facilitat el nomenament de funcionaris especialitzats en àrees administratives determinades. Malauradament, la nostra Llei no preveu la situació de serveis especials per als funcionaris que siguin designats pel Síndic. Caldrà esperar que quan s'aprovi la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, el problema resti resolt, si més no en part.

Igualment cal preveure que altres problemes derivats de la interpretació de l'article 33 de la Llei del Síndic, únic article dedicat a l'organització de l'oficina, puguin ésser resolts adequadament en un futur immediat. No creiem necessari parlar ara sobre el procediment de la presentació i tramitació d'una queixa, cosa que ja recull el nostre Informe, però sí que cal dir que, tot i que el nombre de queixes inadmeses és elevat, s'ha procurat interpretar amb flexibilitat els requisits formals establerts per la Llei per poder-les acceptar. Per exemple, no s'ha aplicat durant aquests primers mesos de funcionament de la Institució, la condició que estableix l'article 15 quan prescriu que «entre la producció del fet que és objecte de la queixa i la formulació escrita d'aquesta al Síndic, no pot transcórrer més d'un any». Aquesta condició, ho repeteixo, no s'ha aplicat fins ara, si bé esperem fer-ho a partir del primer de novembre. De manera que fins avui no ha estat rebutjada cap queixa per extemporània. També s'ha demanat sempre en els escrits poc clars i dubtosos la corresponent ampliació de dades per poder decidir sobre l'acceptació definitiva a tràmit. També he de dir que, encara que les decisions i resolucions del Síndic de Greuges no són objecte de recurs de cap mena, el Síndic ha acceptat queixes que anteriorment havien estat rebutjades si les posteriors alegacions o ampliacions de dades de l'interessat aportaven nous fonaments que justificuessin l'admissió definitiva a tràmit. Això explica per què el nombre de queixes inadmeses el 31 de desembre era de 263, mentre que el 28 de maig han baixat a 250, un cop qualificades la quasi totalitat de les de 1984.

Finalment, en cas d'inadmissió, hem explicat a l'interessat

els motius de l'arxiu de la queixa, procurant d'orientar l'interessat sobre les vies pertinents per resoldre el seu problema. La Institució del Síndic de Greuges ha començat a exercir durant aquests mesos les funcions que li han estat confiades. En primer lloc, la funció investigadora en relació amb les queixes presentades, i que han estat admeses a tràmit. Tanmateix, durant aquells primers mesos en què s'han dedicat molts esforços a les tasques d'organització, no es va iniciar cap expedient d'ofici, facultat que la Llei ofereix al Síndic, i de la qual sí que hem fet ús durant aquest any 1985. Cal destacar que fins ara l'Administració ha col·laborat de forma positiva, responent a les peticions sol·licitades per la Institució, i fins i tot, en alguns casos, hi ha correspost abans d'esgotar-se el termini previst per la Llei.

En segon lloc, s'ha desenvolupat una funció de mediació entre l'Administració i l'administrat, i s'han proposat, en el marc de la legislació vigent, fórmules de conciliació o d'acord entre les parts afectades. La Institució ja ha tingut oportunitat d'intervenir com a instància conciliadora en alguns casos en què ha obtingut resultats positius. Podríem recordar, per exemple, el conflicte que des de fa anys enfrontava l'associació de pares d'alumnes d'una escola del districte vuitè de Barcelona i un col·lectiu de veïns d'una finca que se sentien afectats per un projecte de construcció d'una nova escola a la finca del costat. Si bé no es tractava pròpiament d'una queixa contra l'Administració, la Institució va instar a tenir diverses reunions que desenvocaren en la firma d'un acord entre les parts interessades en presència del Síndic de Greuges. Aquest acord ha facilitat la realització de les obres. En el mateix ordre de coses, cal recordar la mediació en el conflicte del col·legi de República Argentina de Barcelona.

En tercer lloc, s'ha procurat sempre, amb els mitjans amb què ara es compta, de complir la funció informadora i orientadora a tots els interessats que han acudit a la Institució. Aquesta funció la considerem bàsica, tenint present la greu manca d'informació que existeix en grans sectors de la població en relació amb l'Administració. Aquesta manca d'informació comença pel desconeixement de l'existència i les possibilitats d'intervenció del Síndic de Greuges a causa de la novetat de la Institució. Aquest problema de la manca d'informació dels ciutadans en relació amb l'abast, la naturalesa i les funcions i limitacions de la Institució, problema que també pateix el Defensor del Poble, és un aspecte que ens preocupa i també preocupa els membres de la Comissió del Síndic. Tal com deia un representant d'un Grup parlamentari de la Comissió, del desconeixement se'n deriva una infrautilització de la Institució per part de les persones que no en coneixen l'existència. D'altra banda, la funció del Síndic sofreix un cert trastorn degut a l'elevat nombre de queixes de caràcter privat que ens són enviades i que, després de l'estudi corresponent, han de ser rebutjades amb la corresponent comunicació a l'interessat sobre els motius de la no-admissió. Aquesta Institució també creu necessari —i això ho diu l'Informe— realitzar un esforç amb la col·laboració de l'Administració per donar coneixement de l'existència i les possibilitats d'acudir al Síndic. Pel que fa a això, hem recollit el suggeriment del Diputat senyor Casares d'elaborar un opuscle divulgador, que ja tenim en projecte, el qual, amb l'ajut econòmic necessari, podria ser objecte d'una àmplia difusió pel país, i també el suggeriment del Diputat senyor

Pujol, que manifesta la necessitat de procurar tenir més presència en els mitjans de comunicació.

Finalment, durant l'any 1984, tenint en compte la situació de la tramitació de les queixes rebudes fins al 31 de desembre, aquesta Institució va considerar que encara no es tenien prou elements de judici per exercir la funció de proposar possibles modificacions en els criteris interpretatius en l'aplicació de les disposicions normatives. Tampoc no s'han fet recomanacions per introduir possibles modificacions als textos normatius. De tota manera, a mesura que avanci el procediment d'investigació i resolució de les queixes presentades, es pensa formular —si escau al llarg d'aquest any— els advertiments, les recomanacions i els suggeriments relatius als deures legals de les autoritats i el personal al servei de l'Administració pública en les seves relacions amb els ciutadans.

En la segona part de l'Informe es fa una anàlisi de les queixes rebudes fins al 31 de desembre. Com ja saben els senyors Diputats, el nombre de queixes presentades a la Institució d'ençà que fou creada va ser de 606. El nombre de les estudiades i qualificades en aquella data era molt alt, el 81%. I en restava solament en estudi un 19%, la major part de les quals corresponien a les queixes formulades durant les últimes setmanes de desembre. Cal destacar, en primer lloc, l'elevat nombre de queixes, 43%, que no han pogut ser admeses a tràmit perquè no complien els requisits legals. Moltes d'elles feien referència a qüestions o relacions privades, entre particulars, sense intervenció de l'Administració. D'altres havien estat presentades sense haver reclamat prèviament davant l'Administració afectada, o bé demanaven la revisió de sentències o resolucions fermes dictades pels tribunals. En aquest sentit, sempre hem indicat als interessats que no podem interferir en la important funció dels professionals en lliure exercici en els assumptes privats. També els informem que el Síndic no és una institució substitutòria dels organismes administratius, que han d'examinar prèviament les pretensions del ciutadà, que tampoc no pot intervenir quan la qüestió objecte de queixa queda sota el control del poder judicial, o ja ha estat jutjada pels tribunals. La nostra Institució és un mecanisme que augmenta la protecció de l'individu davant de l'Administració, i que complementa els mitjans de control tradicionals, però mai els substitueix. D'altra banda, moltes queixes han estat rebutjades quan, després d'estudiar-les a fons, s'ha comprovat que l'Administració havia actual correctament. El nombre de queixes estudiades i admeses el 31 de desembre era de 226, de les quals 126 havien estat admeses provisionalment en el sentit que hi faltava una ampliació de dades o documents a fi de poder-ne decidir definitivament l'admissió a tràmit. D'altra banda, 35 queixes estaven en tramitació, 39 havien quedat resoltes o estaven en fase de solució, després de la corresponent tramitació davant de l'organisme afectat, i 26 s'havien enviat a la Institució del Defensor del Poble.

Com a complement d'aquestes dades els interessarà saber que amb data 28 de maig la situació de les 606 queixes presentades l'any 1984 és la següent: n'han estat estudiades i qualificades 592, el 98%, i solament en resten en estudi 14, un 2%. El nombre d'inadmeses és de 250, un 41%, i el nombre d'admeses és de 342, un 57%, de les quals n'hi ha 156 de resoltes o en fase de resolució, 26% del total, 46% de les admeses.

Finalment, hi podem afegir que el nombre de queixes rebu-

des des del començament de l'any 1985 fins al dia 28 de maig és de 702, xifra que representa un augment en relació amb la mitjana de l'any anterior. Si ho comparem amb l'any 1984 es demostra que, a mesura que els ciutadans de Catalunya van tenint coneixement de l'existència de la Institució del Síndic de Greuges, augmenten les queixes que ens són presentades. Indubtablement, la proximitat de la nostra Institució, tant respecte a l'Administració afectada com respecte al ciutadà, afavoreix la relació directa i personal entre el peticionari i la Institució, i, per tant, permet aconseguir una actuació més ràpida i eficaç respecte a la qüestió i el problema que és objecte de la petició o queixa.

Com ja diem en el nostre informe, totes les queixes han estat classificades en funció de les matèries específiques a què es refereixen, diferenciant-les en set àrees d'estudi i tramitació.

S'inclou també un annex on es delimita quin és l'àmbit institucional de cada àrea. Cal recordar que en cada àrea s'inclouen, tant les queixes que fan referència a les actuacions de l'Administració autonòmica i local, sobre les quals el Síndic té competències de supervisió, com les queixes que fan referència a actuacions de l'Administració central o del poder judicial, si bé aquestes s'han de trametre a la Institució del Defensor del Poble, que és la que té competències per a decidir-ne l'admissió definitiva a tràmit.

En relació amb les queixes que afecten matèries que segons l'article 149 de la Constitució són competència exclusiva de l'Estat, hem de dir que si bé és cert que d'acord amb la Llei del Síndic, aquestes queixes es trameten al Defensor del Poble, també hem de recalcar que una cosa és la competència o incompetència per tramitar-les nosaltres, i una altra cosa és la possibilitat que la Institució pugui opinar i establir diàleg sobre matèries que, encara que siguin de la competència exclusiva de l'Estat, com és la de l'Administració de Justícia i la legislació penal i penitenciària, la legislació laboral i la de la Seguretat Social, són aspectes que afecten els ciutadans de Catalunya. Per tant, creiem que el Síndic, a més de tenir-ne coneixement, té una autoritat moral que li permet manifestar-se sobre aquelles qüestions o matèries relacionades amb els drets humans que, fruit de les peticions o queixes rebudes, puguin ser objecte de preocupació dins de la societat catalana al servei de la qual treballa la nostra Institució.

Referent a les relacions de la nostra Institució amb el Defensor del Poble, la nostra Llei estableix que el Síndic ha de cooperar amb el Defensor del Poble i coordinar-hi les pròpies funcions. La Llei parla de cooperació i coordinació, mai de subordinació o jerarquia. I, efectivament, volem manifestar que entre totes dues institucions hi ha un clima de total entesa i harmonia, tant pel que fa a les relacions personals, com de total i oberta cooperació i col·laboració en els aspectes tècnics, a fi d'aconseguir una coordinació de funcions i servir de la millor manera possible a tots els ciutadans.

Voldria aquí subratllar el nostre agraïment al Parlament de Catalunya pel gran encert en preparar, abans i tot de l'aprovació de la Llei del Síndic, una Proposició de Llei per regular les relacions entre la Institució del Defensor del Poble i les figures similars de les diferents Comunitats Autònomes.

Pensem que una vegada aprovada per les Corts Generals aquesta Llei, serà una via important per assolir una articulació adequada entre totes dues institucions, ja que, a part de dotar

el Síndic de Greuges d'una sèrie de prerrogatives i garanties per al millor compliment de les seves funcions, també desplegarà i concretarà la forma d'aplicació dels principis de coordinació i de col·laboració ja esmentats.

Molt ràpidament, voldria fer una síntesi sobre els principals problemes que s'han estudiat i tramitat en cada una de les set àrees que es detallen en l'Informe. En l'àrea de Presidència, s'han rebut 16 queixes, de les quals 11 han estat rebutjades i 5 han estat admeses. La major part es refereixen a assumptes generals, difícilment enquadrables en una àrea concreta, ja que moltes fan suggeriments i formulen opinions sobre aspectes generals de la situació política, social i econòmica del país. També s'han inclòs en aquesta àrea les sol·licituds d'interposició de recursos d'inconstitucionalitat contra la Llei Antiterrorista i la Llei d'Objecció de Consciència. Aquestes sol·licituds, individuals o col·lectives, van ser trameses al Defensor del Poble, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei.

En l'àrea de Governació i Administració local, en 173 queixes s'agrupen quasi el 30% del total, que fa referència, la major part, a l'Administració local. De les 60 queixes relacionades amb Governació, moltes no es van admetre perquè es va observar que no s'havia produït actuació irregular de l'Administració. Les admeses feien referència a problemes relacionats amb la funció pública, en aspectes concrets que afecten tant a ex-funcionaris com a funcionaris en servei actiu. També destaquem les queixes presentades per ciutadans particulars i també col·lectius de pares de família, que es troben afectats per l'actuació de determinats grups denominats «sectes», i queixes contra la Policia Nacional, relacionades amb les dificultats de l'ús de la llengua catalana en les comissaries.

De les 113 queixes incloses en l'àmbit de l'Administració local, moltes van ser inadmeses perquè es va observar que l'interessat no havia formulat prèviament cap reclamació davant l'Administració. Les queixes admeses revelen una diversitat de problemes que afecten la vida local en general, i les relacions Administració-administrat en particular. Cal destacar les relacionades amb l'aplicació de les ordenances municipals vigents, els increments d'impostos, arbitris i taxes municipals, l'existència de determinades indústries qualificades o qualificables de molestes, insalubres, nocives o perilloses, situades als nuclis urbans, disconformitats amb el plantejament urbanístic i la seva gestió, inseguretat ciutadana i el funcionament irregular de determinats serveis municipals.

Encara que el nombre de queixes agrupades en l'àrea d'ensenyament i cultura no és elevat, cal tenir en compte que molts casos representen interessos col·lectius perquè afecten centres escolars, públics o privats, i els peticionaris solen ser associacions de pares d'alumnes o grups de professors i alumnes. S'han formulat queixes sobre les mancances en les instal·lacions i en el manteniment de centres escolars, i sobre la necessitat de substituir els mòduls provisionals per unes instal·lacions adequades i definitives. En molts casos, s'ha hagut de demanar un informe tant a la Conselleria d'Ensenyament com a l'ajuntament on radica l'escola. També hi ha dues queixes sobre els continguts i la forma de desenvolupar-se de les pràctiques d'algunes especialitats de la formació professional i artística.

En l'àrea de Sanitat i Seguretat Social i de Treball s'han inclòs 162 queixes, que representen el 25% del total. En l'àmbit de Sanitat i Seguretat Social, moltes queixes fan referència

a prestacions econòmiques derivades de situacions d'invalidesa, i a les compatibilitats o incompatibilitats de pensions, denúncies plantejades per treballadors afiliats al règim especial d'autònoms, assistència mèdico-farmacèutica del treballador, i funcionament d'alguns ambulatoris de la Seguretat Social. En l'àmbit de Treball, es reflecteixen clarament alguns problemes que pateixen molts ciutadans que estan en atur i no troben feina.

L'àrea de Política Territorial i Obres Públiques, agrupa solament 38 queixes. En general, es refereixen a problemes que afecten col·lectius importants de ciutadans, com és ara l'existència d'abocadors incontrolats, urbanitzacions amb manca de serveis públics, polígons d'habitatges de protecció oficial amb mancances estructurals i de serveis, problemes de deficiències en la construcció d'habitatges, tant de promoció pública com privada, i diverses queixes contra les companyies subministradores de determinats serveis, com els d'aigua, electricitat i telèfon.

En l'àrea d'Economia i Finances, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Comerç, Consum i Turisme, solament hem rebut 16 queixes, i cal dir que la major part corresponen a assumptes que són competència del Ministeri d'Economia i Finances, ja que alguns interessats plantegen problemes relacionats amb el sistema tributari i la seva aplicació per les delegacions d'hisenda a Catalunya. Aquestes queixes s'han enviat al Defensor del Poble.

Finalment, hem d'explicar que en l'àrea de Justícia s'han rebut 164 queixes, que representen el 27,5% del total. S'ha de subratllar que el 47% no van ser admeses, per tal com es tractava d'assumptes de caràcter preferentment privat, entre particulars, o de sol·licituds de revisió de sentències dels Tribunals de Justícia. La major part de les admeses es relacionen, bàsicament, amb els tres aspectes següents: dilacions o lentituds en la tramitació dels processos judicials, presons i reinserció social dels presos, i protecció i tutela de menors.

Hem de recordar que totes les relacions amb el funcionament de l'Administració de Justícia, i concretament les que denuncien lentituds i presumptes irregularitats en la tramitació dels procediments i en l'execució de sentències, s'han enviat al Defensor del Poble, ja que, segons la Llei del Síndic, nosaltres no podem supervisar l'Administració de Justícia.

En canvi, sí que hem estudiat les queixes relacionades amb el funcionament de les presons o establiments penitenciaris de Catalunya. Em permeto insistir en el que ja he dit en l'Informe, en el sentit que la situació penitenciària a Catalunya és molt greu, a causa del procés de concentració humana que es pateix en quasi tots els centres, fet degut a l'augment de la població reclusa, que no ha anat acompanyat d'una compensació adequada de mitjans humans i materials. Aquesta situació, que en l'Informe qualifico de crítica, és particularment greu a la presó Model de Barcelona, on actualment hi ha 1.790 presos, presó que fou prevista per a un màxim de 650 interns.

Referent a aquest problema, hem mantingut contacte periòdic amb la Conselleria de Justícia, així com amb el Defensor del Poble —qui comparteix les mateixes preocupacions—, a fi de fer gestions prop de l'Administració de l'Estat, per tal que s'accelerín el tràmits per a la construcció de nous centres penitenciaris, entre ells el que serà ubicat a la Roca del Vallès.

Com vostès ja saben, el tema de la Roca existeix des de fa

cinc anys, i la nostra Institució va intervenir degut a una petició presentada per l'Alcalde de la Roca el passat 22 de novembre. Fruit de diverses gestions es va aconseguir un acord entre els alcaldes de la Roca, Granollers, Cardedeu i Vilanova del Vallès, principals afectats pel projecte, els quals firmaren un document per enviar al Ministeri de Justícia, oferint una possible alternativa, que no va arribar a reeixir a causa dels problemes sorgits posteriorment en el mateix municipi de la Roca.

Per finalitzar aquesta síntesi, crec que cal fer les següents consideracions crítiques : a) que les queixes fan referència a la major part dels drets recollits en el Títol Primer de la Constitució, i totes elles, globalment, són un reflex del desig dels ciutadans de comptar amb una Administració que sigui cada cop més eficaç i adequada a les necessitats de la nostra societat.

b) Que de la distribució de les queixes en les set àrees respectives se'n segueix que l'àrea 2, de Governació i Administració local, l'àrea 4, de Sanitat i Seguretat Social —Treball, i l'àrea 7, de Justícia, engloben el 82% de la totalitat de les queixes, fet que demostra que aquests àmbits de l'Administració són els que més directament afecten els ciutadans, i on, pel nombre de queixes rebudes, es plantegen més problemes i, per tant, més insuficiències i irregularitats en les relacions entre els administrats i l'Administració.

c) Que és en l'àmbit dels drets de caràcter econòmic, social i cultural, on els ciutadans manifesten més mancances i insatisfaccions, augmentades per la situació econòmica que afecta, sobretot, les persones sense feina i sense dret a prestacions, bé perquè no han accedit a un primer lloc de treball, o bé perquè l'han perdut, i aquí és especialment difícil la situació dels que tenen més de 55 anys.

d) S'observa, en canvi, que els drets de caràcter civil i polític són bàsicament respectats, encara que cal insistir en la gran quantitat de queixes en relació amb el funcionament de l'Administració de Justícia, que denuncien dilacions excessives en la tramitació dels processos judicials, o en les execucions de les sentències dictades pels Tribunals de Justícia.

Existeix també una pràctica abusiva del silenci administratiu per part de l'Administració quan un ciutadà li reclama la revisió dels seus propis actes. S'ha d'insistir que aquesta pràctica, a més a més de dilatar indegudament la fi dels procediments, crea en els ciutadans la sensació d'inseguretat i desconfiança respecte a l'Administració. Davant aquesta pràctica, la Institució procurarà que l'Administració vagi corregint aquest vici perquè el ciutadà no s'ha de quedar mai sense una resposta expressa.

Senyores i senyors Diputats : amb aquest acte de presentació del primer Informe davant el Ple del Parlament, acaba una primera fase molt important en l'endegament de la Institució, una primera etapa de la qual les vostres Senyories han de fer la valoració. Nosaltres ens sentim molt esperançats davant el futur perquè sabem que comptem amb l'estímul que sempre ens ha donat aquesta Cambra. També per la confiança dipositada en la Institució pels milers de ciutadans que han acudit a nosaltres i per la valuosa col·laboració dels departaments, entitats i dependències administratives amb els quals ens hem relacionat.

Creiem que ens podem sentir satisfets de la tasca acomplerta fins ara, però no per això deixem de reconèixer que queda molt de camí per recórrer i són moltes les dificultats que co-

mporta estructurar una nova institució.

Per acabar, solament hem de manifestar que la nostra Institució, amb la seva autoritat moral, vol ser un instrument de diàleg dins la societat catalana. Diàleg amb els ciutadans que acudeixen a nosaltres per presentar les seves queixes o previsions. Diàleg amb els diferents organismes de l'Administració, per servir millor els ciutadans. Diàleg amb el Defensor del Poble, amb el qual cooperem i coordinem les nostres funcions. I, sobretot, diàleg amb el Parlament, en nom del qual exercim la missió de defensar els drets humans. En definitiva, volem fer de pont entre els ciutadans i els poders públics en la tasca de defensar, juntament amb els altres mitjans de control ja existents, i complementant-los, els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya i, d'aquesta manera, aconseguir que els valors superiors que propugna la Constitució i als quals fa referència l'article vuitè de l'Estatut d'Autonomia, com és ara la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme, puguin ser reals i efectius en el nostre país.

I és amb l'esperança de contribuir a aquesta honrosa missió que avui hem presentat aquest primer informe ordinari corresponent a l'any 1984.

Molt agraït per la vostra atenció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, aquesta Presidència us agraeix l'Informe que acabeu de referir en compliment de l'article 30 de la Llei del Síndic de Greuges —moltes gràcies— i us invita a abandonar aquesta Sala de Sessions.

(L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del Saló de Sessions.)

Reprenem, per tant, la sessió, i tal com ha indicat, en relació amb la norma supletòria, aquesta Presidència invita els Grups parlamentaris a posicionar-se en torn de l'informe que acaba de referir el Síndic de Greuges.

De menor a major, té la paraula, en representació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors Diputats, avui fa exactament quinze mesos que el Parlament, aquest Parlament, va aprovar la Llei del Síndic de Greuges, després d'un treball preparatori i meritori de la Comissió, que va tenir la virtut de portar la Proposició al plenari sense cap esmena, i amb un sol vot particular que, si no ho recordo malament, va ser retirat en els inicis de la sessió.

Els diversos Grups parlamentaris, amb més o menys entusiasme, amb més o menys vehemència, varen manifestar llur satisfacció pel compliment del que disposa l'article 35 del nostre Estatut. I alguns, fins i tot, sentírem una punta d'emoció quan el representant d'Esquerra Republicana ens va recordar els orígens històrics del Síndic de Greuges. Aquest Síndic de Greuges, que va desenvolupar les seves funcions del segle XIII al segle XVIII, és a dir, un període durant el qual la sobirania catalana no era una simple aspiració. Aleshores, els greuges —les queixes— es convertien en capítols de Cort contra la corona, contra els barons i contra aquells funcionaris que tenien la temptació d'explotar o d'humiliar els humils.

Han passat quinze mesos des d'aquell dia i la nostra missió, avui, no és de recordar la història, sinó de fer un balanç basat en l'informe que ens ha presentat el Molt Honorable Síndic de Greuges; informe que, com ja s'ha dit, abasta únicament els darrers mesos del 84, perquè vostès recorden que el Síndic va

ser nomenat el mes de juliol, el seu Adjunt va ser nomenat el mes d'octubre i àdhuc la instal·lació material de la Sindicatura de Greuges no es va consolidar fins a final de l'any 1984 en els locals de la Diagonal.

Naturalment, no vaig a fer una glossa de l'Informe completíssim que ha fet l'Honorable Síndic, Informe que podria encara completar-se amb la lectura del *Butlletí* número 51, del Parlament, que dóna detall complet de l'informe del Síndic.

Se'ns han facilitat les dades necessàries per a la nostra informació. Estem en possessió d'un inventari exhaustiu que ens explica que es varen presentar més de nou-cents escrits que generaren més de sis-centes veritables queixes. Sabem —sense sorpresa— quins són els àmbits més conflictius que se situen, com era d'esperar, en Governació i Administració local, Sanitat i Seguretat Social, Justícia, i Treball.

També ens hem assabentat, amb satisfacció, que d'agost a desembre del 84, alhora que creixia el nombre de queixes presentades al nostre Síndic, disminuïa paral·lelament al nombre de queixes presentades al Defensor del Pueblo, la qual cosa ens ve a demostrar que la ciutadania catalana, progressivament, és més conscient de les possibilitats de la nostra Magistratura.

I també ens hem assabentat, amb interès però sense cap satisfacció, que, dels escrits presentats, el 48% han estat fets en català i el 52% en llengua castellana.

Evidentment, la posada en funcionament d'una nova institució, comporta la necessitat de vèncer una colla d'obstacles; obstacles de tipus pressupostari, obstacles de selecció del personal, obstacles de limitació de competències, i obstacles de relació amb altres organismes similars.

Gràcies al Parlament, la situació pressupostària de la nova Institució està normalitzada, la qual cosa no vol dir que nosaltres considerem que les dotacions actuals siguin suficients perquè la Sindicatura de Greuges pugui portar a terme la tasca que s'espera d'ella. Però, malauradament per a aquest punt, com en tants altres de la nostra autonomia, ens trobem amb el drama permanent de la distorsió entre la magnitud de les nostres ambicions i la migradesa de mitjans per satisfer-les. I nosaltres creiem que seria bo que, quan es discuteixin els pressupostos del 86, tinguem en compte les necessitats d'una magistratura que tots plegats hem d'esforçar-nos a valorar convenientment.

Pel que fa al capítol del personal, el nostre Grup està totalment d'acord amb el plantejament fet pel Síndic de Greuges. Pensem que, tractant-se d'un equip que ha d'actuar amb una gran homogeneïtat i coherència, és absolutament indispensable que les persones que envoltin —els col·laboradors que envoltin— el Síndic han de ser persones mereixedores de la seva total confiança.

És a dir, que la designació que s'ha fet, l'aprovem, sobretot, tenint en compte que hi ha precedents en altres Comunitats Autònomes, com és Aragó, com és Canàries, com és el País Valencià, com és Euskadi, que han adoptat un sistema molt similar al nostre, la qual cosa no vol dir que sigui un sistema definitivament desitjable, perquè és evident que la Llei del Síndic té un buit en el sentit que no preveu suficientment aquest problema del personal. Creiem que és una mancança que cal omplir, i possiblement —i possiblement— la nostra normativa sobre la funció pública tindrà l'ocasió d'omplir aquesta llacuna

evident que existeix en la nostra legislació.

Les relacions amb el Defensor del Pueblo, amb el Defensor del Poble, estan definides per l'article 4 de la Llei. Aquest article 4 de la Llei diu, entre altres coses, que el Síndic ha de cooperar amb el Defensor del Pueblo i coordinar-hi les pròpies funcions. Ja hem sentit l'informe de l'Honorable Síndic, del qual es desprèn que, efectivament, hi ha hagut cooperació, hi ha hagut coordinació, i no solament en l'aspecte purament formal de les relacions, sinó àdhuc en el capítol de les relacions humanes. Ens en felicitem sincerament, i desitgem que aquesta cooperació continuï, malgrat alguna fricció que pugui sorgir en el curs de l'exercici d'ambdues magistratures, com va ser el cas, recentment, amb ocasió de la presentació de recursos contra la Llei anomenada «Antiterrorista».

Contràriament a l'opinió manifestada per algun sector polític, el nostre Grup pensa que el Síndic de Greuges té, no solament el dret, sinó el deure de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya, entre altres coses, perquè aquesta és la missió fonamental que li assigna l'article 1 de la Llei que defineix les seves funcions. Evidentment, una cosa és cooperació i coordinació, que ens ve establerta per la Llei, i una altra cosa molt diferent seria subordinació o supeditació, cosa que nosaltres considerariem totalment inacceptable.

Podríem incloure moltes altres coses en aquest posicionament, però el temps s'escola i hem de limitar els temes. S'ha admès —i probablement sigui veritat— que la figura del Síndic i les seves funcions no són prou conegudes per la nostra opinió pública. Ho deia fa uns moments l'Honorable Síndic, i creiem que tenia raó. Hi ha uns nivells de desinformació o d'informacions inexactes —nivells elevats—, i tots hi sortiríem guanyant si els ciutadans aconseguissin una millor informació sobre les atribucions del Síndic, sobre les seves possibilitats i sobre les seves impossibilitats, que de tot hi ha. Nosaltres creiem, a més, que caldria evitar que aquesta Institució, que vàrem crear il·lusionadament, es convertís progressivament en un simple registre de reclamacions. Convé que aquesta alta magistratura sigui un xic la consciència del país, com si fos el testimoni objectiu del que funciona i del que no funciona a casa nostra, com un tutor moral que ajudi el conjunt de la societat catalana a corregir els seus propis defectes.

Per assolir això no n'hi ha prou amb les informacions que el Síndic ens dóna al Parlament, i no n'hi ha prou tampoc amb la publicació d'algun opuscle, que serà benvingut, evidentment, ni amb alguna aparició esporàdica als mitjans de comunicació social.

Avui dia els responsables de les institucions tenen un accés relativament fàcil a aquest òrgan suprem de divulgació que és la televisió. Perquè, preguntem nosaltres: ara que tenim una televisió catalana, televisió teòricament al servei del país, no podríem dedicar algun espai amb una certa freqüència als contactes de la Institució directament amb l'opinió pública catalana, contactes que oferirien la possibilitat de comentar directament amb una gran quantitat de persones que miren les emissions i es podrien oferir comentaris sobre les queixes, es podrien oferir informacions, consells i es podrien situar casos rellevants d'exemplaritat? Tan difícil seria entre fulletó, més o menys americanitzat, i entre concurs, més o menys comercialitzat, introduir algun espai que donés a aquesta alta magistratura la pos-

sibilitat d'encarar-se directament amb l'opinió pública catalana?

Nosaltres creiem que és un esforç que valdria la pena de considerar.

I vaig a acabar, senyores i senyors Diputats, perquè —repeteix— l'Informe de l'Honorable Síndic és prou rellevant i prou complet perquè calgui insistir en tal o tal punt de la seva exposició.

Però no voldríem acabar sense adreçar les nostres sinceres felicitacions al Síndic i als seus col·laboradors. En circumstàncies difícils i complicades, compensant amb escreixos de dedicació i amb esforç personal les mancances i les dificultats del rotatge, nosaltres creiem que el Síndic de Greuges ha entrat amb petjada ferma en el conjunt de les nostres institucions.

Tal com formulava l'esperança fa uns moments l'Honorable Síndic, nosaltres també creiem que el que s'ha fet fins ara és ja una promesa del que es pot fer d'ara endavant.

Creiem en un desplegament satisfactori d'aquesta Institució, sabem que hi ha valors morals que la presideixen i estem segurs que en el pròxim Informe que ens serà presentat en aquest hemicicle podrem fer ja un balanç victoriós, definitivament victoriós, de la labor de l'Honorable Síndic de Greuges.

Aquest és, en tot cas, i molt sincerament, el desig que formula el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, dir d'entrada que el debat que avui tenim en aquesta Cambra és ja en si mateix un motiu de satisfacció que ens ha de permetre felicitar el Síndic i felicitar-nos tots nosaltres pel fet que una institució important al servei del nostre poble s'ha posat en marxa. S'ha posat en marxa no sense dificultats, però ens rendeix avui el primer informe corresponent al primer període anual de la seva actuació i aquest és un fet que posa en evidència que el Síndic de Greuges comença a caminar i això és bo per al poble de Catalunya.

És des d'aquesta perspectiva, des del fet que l'Informe contempla només tres mesos d'activitat i des del coneixement de les dificultats que la posada en marxa d'un organisme com aquest comporta que fem la nostra intervenció, que si bé ho serà en aquest marc de satisfacció no pot deixar de tenir certs elements de preocupació, no tant cap al Síndic i al seu equip com sobre aspectes que envolten aquella arrencada, i no tant per criticar una institució ni el seu treball, com per intentar enfortir-la i millorar la seva activitat.

En aquest ordre de coses haurem de convenir que la figura del Síndic de Greuges és una figura poc arrelada culturalment i institucionalment parlant a Catalunya encara, i que cal fer tots els esforços que estiguin al nostre abast per fer que arreli, que sigui un instrument viu i sentit pels nostres conciutadans, fort en si mateix com a garantia de la seva independència de criteri i actiu en la defensa dels drets i les llibertats de les persones en el camí de la superació del desequilibri social i incorruptible davant l'Administració, a la qual ha de fiscalitzar i controlar.

Aquesta preocupació per fer de la figura del Síndic de

Greuges una figura estimada pels ciutadans, temuda per l'Administració, respectada per tothom ens porta a preguntar-nos què cal fer, més enllà d'allò que ja estem fent i que recull l'Informe, per tal de garantir aquell arrelament del qual parlàvem abans. Des del nostre criteri, cal que la Institució sigui, en primer lloc, un instrument útil als ciutadans; això vol dir que s'han de rebutjar el mínim nombre possible de queixes, que quan es rebutgen per no ser el tema competència del Síndic s'expliqui amb claredat el motiu i s'orienti el ciutadà on ha d'acudir per resoldre el problema que l'angoixa; això vol dir també la màxima flexibilitat en la interpretació de la Llei en allò que fa referència als temes i moments processals que puguin ser la base del rebuig. Que no es poden admetre queixes anònimes? D'acord, però quan el tema s'ho mereix, sí que cal que el Síndic iniciï actuacions d'ofici sobre la base del contingut d'aquella queixa. Que no es poden admetre queixes quan ha passat més d'un any entre el fet que la ocasiona i la presentació d'aquesta? D'acord, però cal actuar també d'ofici quan el tema sigui prou important, col·lectivament o individualment parlant, com per tirar endavant aquella actuació com ens consta que el Síndic ja ha fet en algunes ocasions.

La figura del Síndic només arrelarà a casa nostra si resol els problemes que li són plantejats o si dóna vies per resoldre'ls quan no entrin dins el camp de les seves competències.

En segon lloc, cal actuar molt més d'ofici que no pas el que s'ha fet fins ara. Nombrosos problemes del nostre poble que apareixen diàriament en els mitjans de comunicació, en les mateixes pàgines del *Butlletí* del nostre Parlament, preguntes, mocions, interpellacions, proposicions no de llei, etcètera, o en el mateix teixit social de casa nostra han de ser recollits pel Síndic i plantejats on corresponguin. I això fins avui no s'ha fet.

Volem creure, i així ho entenem, que això és així pel mateix problema d'instal·lació del Síndic, de manca d'estructuració de la Institució, de posada en marxa d'aquesta i del poc temps que porta funcionant, però, en qualsevol cas, volem cridar l'atenció sobre aquest aspecte de cara a futurs debats com el d'avui i de cara sobretot que els ciutadans vegin en el Síndic una figura que està al seu costat, que vetlla perquè no siguin trepitjats drets ni llibertats a casa nostra i que actua en defensa d'aquestes encara que ningú no li demani de manera explícita.

El Síndic no pot limitar-se a actuar per l'impuls a tercers, ha d'actuar quan, d'acord amb la seva independència de criteri, estatitzi el dret de la llibertat d'algun ciutadà o col·lectiu de ciutadans, quan cregui que s'està vulnerant algun dret o llibertat sense esperar aquell impuls a tercers. Fent-ho així també contribuirà ell mateix a l'arrelament d'aquesta figura en el nostre cos cultural, en la nostra història del futur.

Dit això com a preocupació global del nostre Grup parlamentari, voldria assenyalar alguns aspectes concrets en relació amb l'Informe a debat. Primer, el seu contingut excessivament descriptiu en relació amb les queixes rebudes i la manca de perspectiva en situar els motius concrets d'aquelles queixes. Al nostre Grup li hagués agradat llegir quines actituds han estat motiu de rectificació per part de l'Administració autonòmica o local com a conseqüència de queixes manipulades a través del Síndic, quins plantejaments d'aquelles administracions s'han modificat com a conseqüència de l'actuació d'aquest, no tant des d'una perspectiva estadística —com fa l'Informe—, necessària però no suficient, com des de la contemplació dels

continguts d'aquelles queixes i el ressò i conseqüències que la tramitació d'aquelles ha comportat.

Segon, les referències que fa l'Informe a la pràctica del silenci administratiu per part de l'Administració, coincidim plenament amb les paraules que al tema es dediquen en el text a debat, aspecte aquest —anava a dir— de què han de prendre bona nota els Consellers presents, en tot cas, els Consellers absents en aquesta sala, com a pràctica que l'Informe del Síndic de Greuges ens invita a desterrar de la nostra praxi administrativa i de govern. Si una recomanació concreta fa l'Informe, i a nosaltres ens hauria agradat trobar-ne moltes més, en la línia que jo abans apuntava, és aquesta : que cal fer tot allò que estigui al nostre abast per desterrar la pràctica del silenci administratiu de la nostra activitat quotidiana. El ciutadà vol resposta a les seves preocupacions, queixes o denúncies, i aquella pràctica, bé que contemplada en el nostre ordenament legal, no ajuda a dignificar les nostres institucions d'autogovern i així, encertadament, el Síndic ens ho adverteix.

Tercer, les relacions amb el Defensor del Poble, tema en el qual coincidim plenament amb el contingut de l'Informe i en el qual volem assenyalar, segurament en desacord amb altres Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, que al PSUC li va plaure l'opinió del Síndic de Greuges en relació amb la proposta feta al Defensor del Poble de presentar recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei Antiterrorista, opinió no recollida dissortadament per aquell, però la qual va fer justícia a aquest Parlament amb la decisió de presentar aquell recurs. Una opinió del Síndic que no pugui vehicular ell mateix i no sigui compartida per qui sí que pot fer-ho, com en aquest cas el Defensor del Poble, pot semblar que desmereix la figura del Síndic, però quan el poble de Catalunya, representat en aquesta Cambra, li dona suport contribueix a dignificar aquella opinió i, més enllà, a enfortir la mateixa figura del Síndic.

Per acabar dic que al nostre Grup parlamentari li preocupa el funcionament de la mateixa Comissió del Síndic de Greuges d'aquesta Cambra. Entenem que la vessant que va caracteritzar aquesta Comissió en la passada legislatura de defensa dels drets humans s'ha perdut en l'actual. En aquest ordre de coses volem manifestar que, al nostre parer, la Comissió no pot limitar-se a ser un receptor amatent de les explicacions del Síndic cada quatre o cinc mesos, sinó que hauria d'estendre el ventall de les seves preocupacions cap a una activitat pròpia de defensa dels drets humans, tant a casa nostra com dins l'Estat, com en el terreny institucional.

Si Catalunya ha de seguir essent, com ha estat sempre, una pionera en la defensa de les llibertats no pot restar impassible davant fets que trepitgen aquelles llibertats, es produeixin aquí o fora, i, en aquest sentit, creiem que la Comissió ha baixat la guàrdia en relació amb la tasca feta a l'anterior legislatura.

És clar que avui tenim una composició del Parlament i abans en teníem una altra un xic diferent, però això no pot ser excusa perquè des de la presidència de la Comissió s'esmercin els esforços que siguin necessaris per tal que el Parlament recuperi el tremp i la vitalitat en la defensa d'aquells drets humans i d'aquelles llibertats.

El Síndic de Greuges, senyores i senyors Diputats, arrelarà més a Catalunya com més arrelats estiguin al nostre poble els desitjos de pau, de llibertat, de respecte pels drets de l'home. L'activitat pedagògica del Parlament s'ha de correspondre amb

aquests desitjos i ha de ser fonament bàsic de la nostra cultura. A aquesta tasca ens convida, entenem nosaltres, l'Informe del Síndic i a nosaltres ens pertoca donar-hi la resposta adequada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari de Coalició Popular, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Emili Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Informe que, d'acord amb allò establert per la Llei, sotmet a la Cambra el Síndic de Greuges, com en ell es manifesta, respon a una primera etapa de la Institució, la dels seus primers mesos de funcionament. Solament ja per aquest fet la Cambra —com han ressaltat els que m'han precedit en l'ús de la paraula en la sessió d'avui— ja es pot felicitar, crec que es pot felicitar Catalunya per l'existència de la Institució.

En la segona part de l'Informe es dona compte de les queixes rebudes i es fa una anàlisi d'aquestes que és prou esclaridor de quina ha estat l'acollida que aquesta Institució ha tingut a Catalunya. No és cap sorpresa que la seva novetat hagi portat que la meitat de les queixes presentades no poguessin ésser admeses per estar fora del marc de competències del Síndic, fet que demostra un desconeixement generalitzat de quines són les seves facultats.

Aquest fet justifica plenament que en la primera part de l'Informe es faci esment d'aquestes competències i facultats i, tractant-se com es tracta del primer Informe que es rendeix a la Cambra, es doni compte també de l'organització que ha donat a la Sindicatura de la divisió i racionalització del treball i de la manera de dur a terme la seva important tasca. Hem de dir que ens sembla adequat.

Com es remarca a l'Informe, va ésser Suècia, amb la Institució de l'*ombudsman*, el primer país que va instituir un comissionat del Parlament, la missió del qual és la protecció dels drets i llibertats del ciutadà davant de l'Administració. I també a Suècia varen passar aquesta mateixa experiència, i certament, en alguna manera, encara l'estan passant, com ens manifestava el mateix *ombudsman* quan vàrem visitar la seva seu a Estocolm.

Ha estat l'actual Constitució la que el va introduir a Espanya, anomenant-lo Defensor del Poble, i ja són diversos els Estatuts d'Autonomia que l'han introduït en les seves respectives Comunitats Autònomes. Certament, en el temps de rodatge d'aquesta Institució, no s'ha explicat prou bé quines són les seves competències i quines les seves facultats. És més, moltes vegades els mitjans de comunicació social s'han fet ressò de denúncies presentades al Defensor del Poble que defugen de les seves facultats, però que eren notícia pel fet que se li hagués fet arribar la queixa, contribuint així, de manera certament involuntària, a crear un clima sobre el fet que es tracta del defensor de tot i davant de tots.

El nom que li va donar la Constitució, si és ampullós, no em sembla el més adequat i que facilita el coneixement puntual de la Institució. El nom de Defensor fa pensar en un ventall de possibilitats que estan fora del que és la missió del Síndic de Greuges. Crec que va ser un encert dels redactors de l'Estatut de Catalunya el nom de Síndic de Greuges, ja que el concepte de «greuge» és bàsic i comprèn perfectament les seves competències, encaminades a corregir els greuges que l'Administra-

ció pugui produir al ciutadà en el que faci referència als drets fonamentals i llibertats públiques definits en el Títol Primer de la Constitució.

Creiem, per tant, que l'Informe que el Síndic, amb tota raó, demana que es faci serà molt més comprensible..., la informació que demana el Síndic que es faci serà molt més comprensible per al ciutadà, gràcies a l'encert del nom de Síndic de Greuges.

Si dèiem que no era una sorpresa que la meitat de les queixes no s'haguessin pogut admetre a tràmit, i que en bona part sigui a causa de desconeixement de la Institució, del contingut de l'Informe deduïm : que no han estat totalment negatives i que solament han significat una càrrega de treball addicional per al Síndic i els seus col·laboradors. Bona part d'aquestes queixes han servit per posar de manifest l'existència de problemes reals dels ciutadans, no resolts per l'Administració o per la mateixa legislació. Han posat de manifest llacunes legals, que queda palès que han de ser cobertes. La funció de promoure modificacions dels criteris utilitzats per l'Administració, per a la producció dels actes i resolucions administratives, i també la de suggerir canvis en normes vigents previst a l'article 28 de la Llei, es veu enriquida en les seves possibilitats pel coneixement d'aquestes situacions reals, encara que quedin fora de l'abast de les competències del Síndic.

Al llarg de l'informe es detallen nombrosos exemples, com quan es posen de manifest els problemes originats per l'actuació de determinats grups denominats «sectes» o portant el Síndic a deduir conclusions del comportament i manifestacions dels qui presenten queixes, com és el cas, quan afirma : «Sovint les prestacions per invalidesa es converteixen en una perllongació de les prestacions d'atur.» Sí que voldria remarcar, perquè és un fet molt important per al ciutadà, la referència que el senyor Síndic fa al silenci administratiu, i ho faig llegint les seves pròpies paraules. Diu el Síndic : «Finalment, cal subratllar que a conseqüència de l'estudi de les queixes presentades a aquesta Institució, s'ha observat en molts casos l'existència d'una utilització abusiva del silenci administratiu per part de l'Administració, quan se li reclama la revisió dels seus propis actes.» Crec, per tant, que és important tenir en compte això.

De l'actuació del Síndic envers a acceptar o no acceptar queixes —com ens deia abans en la seva exposició aquí aquesta mateixa tarda—, el fet d'haver donat aquest termini de gràcia de no haver-se limitar a acceptar aquelles que vinguessin d'actes produïts dintre de l'any, crec que era quasi una situació obligada en un primer moment de posar en rodatge la Institució, perquè hi ha greuges que són importants i que és important donar curs al ciutadà al moment que se li obre, en posar a la seva disposició aquesta Institució, era important poder-los donar curs i poder-les atendre. Per tant, felicitem el Síndic per aquest criteri, encara que compremem que en endavant hagi d'arribar un moment que s'atengui a la legislació, però la seva actitud fins avui crec que és remarcable i és molt d'agrair.

Per últim, voldria remarcar la queixa que, en aquest cas, és el mateix Síndic de Greuges qui la planteja al Parlament. Em refereixo a la inexistència d'una norma que reguli la situació d'excedència especial per als funcionaris de carrera adscrits a aquesta Institució. Senyores i senyors Diputats, el Síndic té raó. Crec que tots hi estarem d'acord, que és una necessitat i

que es pot resoldre en el si de la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat. Cal que aquest Parlament ho tingui en compte. Del conjunt de l'Informe ha de dir aquest Diputat, en nom del Grup parlamentari que representa, que està ben estructurat i és suficientment clar i complet, tenint en compte el breu temps d'existència de la Institució i que es tracta del primer informe que es rendeix a la Cambra corresponent a un període molt inferior al previst per la Llei.

El nombre de queixes qualificades definitivament, acceptem que no és solament satisfactori, sinó que és alt; no així el de les que s'han resolt, si bé no voldríem donar a aquesta afirmació un to de crítica, perquè hem de tenir en compte el poc temps de vigència efectiu de la Institució i també conèixer que l'inici de qualsevol tasca és sempre difícil, i més quan és nova i tan complexa com la que examinem.

Sí que voldria remarcar —i també en to amable i més en sentit de prec que de crítica— que hem trobat a faltar a l'Informe un capítol de propostes, de normatives i suggeriments a l'Administració, malgrat que al llarg de l'Informe s'hagin posat de manifest diversos fets i circumstàncies que podrien prendre's com el seu equivalent, però no tenen la força que tindria un capítol que les concretés. Ens agradaria que en propers informes hi fossin presents per fer real el prec final que fa el senyor Síndic quan es dirigeix als poders públics perquè reflexionin sobre la necessitat d'esforçar-se cada vegada més per aconseguir que sigui efectiu el dret que té tota persona a participar dels beneficis de la vida en societat.

I, per últim, voldria fer una reflexió i un suggeriment a la Cambra. El Defensor del Poble té, entre les seves facultats, poder presentar recurs d'inconstitucionalitat, i recurs d'empara. Comprenem que potser no fóra adequat que tingués una facultat idèntica al Síndic de Greuges, però crec que és una manca de la Llei del Síndic de Greuges el fet que en certa manera no hi hagi un camí a l'abast del Síndic per poder-hi arribar, per poder excitar l'actuació del Parlament, i crec que aquest camí podria ser donar al Síndic la facultat de demanar dictàmens al Consell Consultiu, sempre que aprecii una circumstància d'aquesta naturalesa. És aquest un suggeriment que deixo a la consideració de les senyores i els senyors Diputats i que crec que en un futur podrien pensar-s'hi i que podria ser molt efectiva i podria donar al Síndic unes possibilitats que avui no té.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, té la paraula el senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista per prendre part en aquesta sessió, encertadament qualificada d'històrica pel senyor President, llàstima, però, que no sigui considerat així pels Consellers del Govern de Catalunya, que, llevat d'una sola excepció, es troben absents d'aquest hemicicle. Dir que en aquesta sessió, i en atenció a les normes que la regeixen, ens correspon marcar la nostra posició en relació amb l'Informe del Síndic de Greuges. És doncs, en certa manera, una repetició de la sessió que vàrem tenir a la Comissió del Síndic de Greuges i en què, junt ja amb les preguntes i aclariments que vàrem demanar, fixàvem, en línies generals, la nostra posició, una posició que no ha variat d'aleshores ençà i que l'hem de reflectir tenint en

compte, en primer lloc : que ens estem referint a un informe d'escassament tres mesos de feina del Síndic de Greuges i que coincideix amb el començament, amb el desenvolupament inicial d'aquesta feina. Per tant, la nostra valoració s'ha de moure entre el sentit del realisme i el sentit de la indulgència. És una valoració, en conseqüència, provisional però que no impedeix, gens ni mica, que puguem assentar algunes conclusions. En primer lloc, cal fer una reflexió bàsica sobre el funcionament, l'existència mateixa de la Institució del Síndic de Greuges, com a conseqüència d'aquell temps curt de funcionament. Des d'aquest punt de vista em penso que el nostre Grup, junt amb tots els altres, es confirma en la idea que calia posar en marxa aquesta Institució, que aquesta Institució és encertada i és convenient i que, per tant, cal esforçar-se a donar-li tot el suport. No en va, s'ha posat en relleu pel mateix Síndic de Greuges que aquells qui més acudeixen amb queixes a la Institució són les persones més desvalgudes de la nostra societat. Per tant, en aquesta missió de procurar la realització dels valors fonamentals establerts a la nostra Constitució, promoure la igualtat, el Síndic de Greuges pot fer-hi molt. Per tant, la Institució ha de seguir endavant i amb tot el nostre suport. Què podem extreure com a mancances o dèficits de la Institució pròpiament dita —no em refereixo ara al seu exercici per l'actual titular. Del seu Informe es dedueix que hi ha uns dèficits que en podríem dir instrumentals; en aquest sentit, el que més destaca és que el Síndic de Greuges troba a faltar determinada normativa legal que dificulta el seu funcionament. Ell ens diu, per exemple, de l'enorme importància de poder nomenar col·laboradors de la Institució del Síndic de Greuges, a personal procedent de l'Administració pública de tal manera que aquests quedin en situació d'excedència forçosa. Això facilitaria aquesta contractació i això és una de les coses que no ho estan establertes com no estan a la nostra Llei del Síndic de Greuges; ho haurà de resoldre, d'alguna manera, la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Hi destaca després un altre punt important, que és la capacitat de definició de l'Estatut del seu personal. L'article 33 de la Llei del Parlament tampoc resol aquest problema i, evidentment, caldrà enfrontar-s'hi. Com el Síndic de Greuges contracta o ha contractat el personal? Jo no voldria amagar aquí que el nostre Grup sent una certa preocupació per aquest problema. Les contractacions s'han fet directament des del Síndic de Greuges, essent així que no hi ha cap dubte que el Síndic de Greuges no és una persona jurídica, és un òrgan emanat d'aquest Parlament, i, per tant, cal prestar atenció a totes aquestes contractacions que s'han fet, s'assenten sobre un terreny de gran fragilitat jurídica. I això, senyores i senyors Diputats hauríem d'ajudar, entre tots, a resoldre-ho.

Finalment, en aquest capítol de mancances des del punt de vista de la normativa legal, hi ha el problema de les facultats que han d'adornar el Síndic de Greuges i de les garanties necessàries per al desenvolupament de la seva acció i, en aquest sentit, podem tenir i mirar amb optimisme el resultat que derivarà de l'aprovació, per a les lleis generals, de la llei sortida amb proposta d'aquest Parlament, i seguida després per altres dues, que, segons notícies que tenim, no tindrà dificultats importants, les esmenes són purament accidentals, i això serà un important instrument d'ajuda.

Quina valoració podem fer de la feina feta pel Síndic de

Greuges i d'aquelles correccions i noves iniciatives que serien necessàries? Ja he dit abans que ens hem de moure entre el realisme i la indulgència.

Nosaltres, en aquests termes, no podem fer més que valorar positivament la feina que s'ha fet i detectar aquelles dificultats pròpies de la iniciació d'una tasca d'aquesta naturalesa. El mateix Síndic ha volgut recollir, i jo, des d'aquí, vull mostrar la nostra gratitud, una iniciativa de cara a la divulgació de la figura del Síndic de Greuges, de la Institució. Això portaria dos beneficis complementaris. Per un costat, el ciutadà en general aprendria que no tot el que són per a ell problemes és matèria pròpia del Síndic de Greuges, i, alternativament, molts que realment tenen problemes que sí que es poden adreçar al Síndic de Greuges, sabrien que hi ha una Institució capaç d'acollir-la. No seria, doncs, en va, esmerçar un esforç divulgador en el sentit que s'ha proposat, fins i tot des d'aquesta tribuna, molt encertadament, per algun dels qui m'han precedit en l'ús de la paraula, justament utilitzant mitjans de comunicació tan importants com la mateixa televisió.

Ens hauríem ara de referir, però, a un punt que en canvi hem de valorar, coincidint amb altres intervencions, negativament. Ens sembla que el Síndic de Greuges no ha estat prou atent, des d'un punt de vista d'iniciativa pròpia, a allò que són les mancances de l'Administració sobre la qual la seva supervisió es dirigeix, en tant que afecten, evidentment, drets fonamentals de les persones. És a dir, tot allò que hauria de ser la seva actuació d'ofici. Jo mateix li ho vaig posar de manifest en la reunió que vam tenir en la Comissió, i tinc la satisfacció també d'haver escoltat avui que el Síndic de Greuges es proposava, en aquest sentit, iniciar una actuació enèrgica, decidida, en profunditat, buscant allà on són i a través dels elements de coneixement, que poden ser perfectament el *Butlletí* del Parlament de Catalunya, les preguntes, les interpellacions, per tal que no hagi d'esperar que sigui el ciutadà qui denunciï les infraccions greus de drets fonamentals comeses per l'Administració sobre la qual té competència.

I, finalment, què és el que seria important, potser el més important de cara a l'opinió pública després d'haver escoltat l'Informe del Síndic de Greuges? És veure quina radiografia ens fa de la realitat de la societat catalana, quant a satisfacció dels ciutadans sobre els seus drets fonamentals, i de compliment o incompliment dels òrgans de l'Administració catalana, respecte d'aquests drets fonamentals. I, és clar, realment, tenim pocs elements de coneixement, perquè, es digui el que es vulgui, del cúmul de queixes que s'han presentat, si en definitiva mirem l'Informe veurem que aquelles queixes que han estat objecte de resolució o que són en estudi, arriben a unes quantitats relativament petites. Així i tot, el mateix Síndic ha tractat de fer una valoració, una valoració significativa per a nosaltres, i d'aquí hem après que en el seu conjunt, l'Administració sobre la qual ha hagut de vetllar o supervisar destaca, en alguns aspectes, com especialment sensible a les oscil·lacions del sentiment subjectiu d'injustícia per part dels ciutadans, especialment tota la qüestió relativa al règim penitenciari.

Ha destacat el Síndic que es tractava d'un problema greu, el problema de les presons a Catalunya i, efectivament, això, al nostre Grup, no li ha pogut estranyar de cap manera, perquè ja abans havíem tingut la consciència que aquesta era una de les qüestions on, efectivament, estàvem en un terreny més co-

mpromès, més difícil, i on si no hi ha per part de l'Administració catalana una preocupació perquè siguin atesos els drets fonamentals de la persona, estarem en una situació greu dintre de poc, i summament perillosa.

En segon lloc, hi ha un altre sector, el de la Sanitat, que tampoc se'ns havia escapat, on efectivament aquests problemes es produeixen d'una manera constant i d'una manera greu. L'Administració local i l'Ensenyament segueixen en un tercer lloc, i, finalment, el greu problema del silenci administratiu.

L'Administració en el nostre país no s'ha sabut espolsar de sobre aquest vici històric de callar davant la petició dels administrats. Això produeix frustracions al ciutadà, que són altament perjudicials per al sentit de convivència i de col·laboració amb l'Administració. Creiem que el Síndic de Greuges ha d'aprofundir en aquest sentit i ha de tractar de corregir això que afecta greument els drets del ciutadà.

I, dit això, al nostre Grup no li queda més que proclamar que és necessari continuar el camí començat. Que ens hem d'aplicar a la resolució de tots els problemes denunciats, i esperar que l'experiència d'un any sencer en la pròxima ocasió ens doni més elements de coneixement.

En resum, doncs, la posició del Grup Socialista ha estat la de seguiment atent de l'activitat realitzada pel Síndic de Greuges; del manteniment de la confiança dipositada, però, al mateix temps, l'expressió de la preocupació pels problemes, diríem, instrumentals que pateix, que cal solucionar, i una disposició, en definitiva, a seguir col·laborant per resoldre tots aquests problemes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ja, per finalitzar, en representació del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Robert Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui culmina el procés que per primera vegada dona compliment a la Llei 14 del 84, en allò que disposa en els seus articles 2, apartat 4, i 30.

És important que, tal com estableix la mateixa Llei, el Parlament pugui controlar-ne el seu compliment i ésser informat de la seva aplicació, sobretot tractant-se d'una institució com la del Síndic de Greuges, que té com a missió completar el sistema de defensa i promoció dels drets fonamentals i llibertats públiques dels ciutadans, i que l'exerceix, en representació del Parlament, com a comissionat parlamentari i amb el deure d'informar-lo segons els lligams institucionals que estableix la mateixa Llei.

I per tot això, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, tot celebrant la normalitat del compliment per primera vegada del que preveu la Llei del Síndic de Greuges, vol agrair-li la seva presència l'altre dia davant la Comissió parlamentària, i avui en aquesta Cambra per presentar el seu Informe sobre el primer any de funcionament de la Institució. I també agrair al senyor Síndic de Greuges i a tot el seu equip, adjunts, assessors i col·laboradors, la tasca feta i l'esforç esmerçat, que ha fet possible que ens presentessin aquest Informe que avui considerem.

Hem estudiat amb molt d'interès l'Informe del senyor Síndic de Greuges, i tot i que el nostre balanç és absolutament

favorable, en la qual cosa coincidim bàsicament amb tots els Grups que s'han posicionat des d'aquesta tribuna, ja vàrem manifestar en la sessió de la Comissió corresponent, celebrada el mes d'abril proppassat, i també ho diu el senyor Síndic en l'Informe, que el temps real d'actuació considerat en ell és molt curt i, per tant, no és possible considerar-lo una radiografia exacta dels problemes i situacions que preocupen els nostres ciutadans. Haurem d'esperar la consideració de períodes anuals complets, per poder-ne treure conclusions més definides.

També hem observat, malgrat l'esforç en la presentació clara i sistemàtica de les dades, algunes informacions poc clares, que no permeten de valorar adequadament el nombre de queixes adreçades a una o altra Administració, o algunes contradiccions com, per citar-ne un exemple, la incidència que fa l'Informe sobre les queixes presentades per associacions de veïns de polígons d'habitatges de promoció pública, i la referència al fet que —i cito textualment— moltes d'aquestes queixes havien estat plantejades davant el Defensor del Pueblo, cosa lògica, tenint en compte que en aquesta matèria les competències no havien estat encara transferides quan en el quadre 18, Situació de Queixes per Àrees, Àrea 5, Política Territorial i Obres Públiques, Indústria i Energia, no hi ha cap queixa no acceptada per haver-se presentat també al Defensor del Pueblo, i entre les acceptades tan sols se n'ha tramitat una davant la mateixa Institució. No se'n pot despendre, doncs, l'existència de moltes queixes.

Em sembla, finalment, molt positiu per a aquesta Cambra i per a l'Administració de la Generalitat, que el Síndic no hagi hagut de fer les recomanacions a què fa referència l'article 28.2 de la Llei, i que no hagi observat la necessitat de modificar cap disposició normativa. Reconeixem que la tasca ha estat difícil, en haver de classificar i tramitar les queixes, al mateix temps que es desenvolupava el procés d'organització de la Institució, i que les xifres creixents de queixes entrades mensualment, segons el quadre 1 de l'Informe, marquen una tendència que, segons la presentació oral feta pel senyor Síndic a la Comissió i avui mateix en aquesta Cambra, s'ha incrementat en els mesos transcorreguts de l'any 85. Això exigeix un procés de tecnificació i informatització de la Institució, tal i com assenyala l'Informe.

Considerem important i positiu l'esforç agilitzador i no burocratitzador que s'intenta donar a la tramitació dels escrits i queixes presentats, i en aquest sentit, veurem amb bons ulls la utilització per part del senyor Síndic de les possibilitats que li dóna l'article 15 de la Llei, d'actuar d'ofici quan les possibilitats de presentar la queixa per part de l'interessat s'hagin esgotat.

Pel que fa a les relacions del Síndic de Greuges amb el Defensor del Pueblo, ens agradaria remarcar dues coses. La primera, la diferència —com ja vàrem fer notar en la sessió de la Comissió— entre les queixes presentades al Defensor del Pueblo, àdhuc comptant només les que ho foren des de Catalunya i en el període considerat, i les que foren presentades al Síndic de Greuges, en nombre més baix i molt més acostat, en valor absolut, als nivells dels països europeus que esmenta l'Informe en el Capítol Primer, punt 2.

La segona, que el Síndic de Greuges ha tramès en el període considerat 26 queixes al Defensor del Pueblo, que representen el 12% de les admeses, però que sobre la base de l'acord entre

l'acord entre el Síndic i el Defensor del Pueblo, per tal que aquest es fes càrrec fins al 31 de desembre de 1984 de les queixes que li fossin presentades i que es referissin a l'àmbit de l'Administració autonòmica, no s'ha produït un corrent invers, que fes possible les comparacions. Tenim curiositat per veure, quan sigui presentat l'Informe corresponent a aquest any 1985, què representaran i com canviaran la situació les queixes que siguin trameses aquí per aquella Institució.

Cal afegir aquí que les bones impresions palesades en la sessió de la Comissió sobre la propera aprovació pel Congrés de Diputats de la Proposició de Llei aprovada per aquest Parlament el dia 24 de febrer de 1984, ens fan creure que amb l'estructuració i regulació de les relacions entre el Defensor del Pueblo i el Síndic de Greuges millorarà encara més la col·laboració entre ambdues institucions.

Em referiré molt breument al tema que planteja el senyor Síndic en l'Informe, sobre la contractació de personal i a la capacitat d'autonormació. Molt breument, perquè aquesta és una situació que, en bona part, creiem que podrà ser corregida amb la Llei de la Funció Pública, que se substanciarà properament en aquesta Cambra. Pel que fa a la resta, el nostre Grup creu que, d'acord amb el grau de consens assolit per tots els Grups d'aquesta Cambra, tant en l'elaboració de la Llei del Síndic de Greuges, com en les decisions posteriors que facilitaren la posada en marxa de la Institució, i a la vista de l'experiència del primer any de funcionament, podrem trobar solucions a cada un dels problemes que l'Informe del senyor Síndic planteja.

Nosaltres oferim la nostra col·laboració en aquesta tasca de perfeccionament i millora de la Institució, i estem convençuts que aquesta serà la posició de tots els altres Grups parlamentaris.

Seguint l'estructura del mateix Informe, entrariem ara a considerar la presentació numèrica de les queixes.

Ja he dit al començament de la meua intervenció que el poc temps que la Institució del Síndic ha exercit plenament les seves funcions, ens impossibilita de jutjar, de treure conclusions operatives, ja que el nombre de queixes és força baix, però encara ho és més si considerem només les que estaven en tramitació o resoltes. En el moment en què es tancà l'Informe, el 31 de desembre del 1984, 939 escrits havien generat 606 queixes. Aquestes 606 queixes es distribuïen com segueix : 117, en estudi —és a dir, no s'havia decidit encara si eren admissibles o no—; 263, no admeses, d'elles, 9 havien estat presentades al Defensor del Pueblo, i 226, admeses. Això queda recollit en els quadres 8, 9, 10 i 11 de l'Informe.

Però aquestes 226 queixes admeses inicialment es descomponien de la següent manera : 26, trameses al Defensor del Pueblo per raó de competències; 126, pendents d'aclariment per part dels presentadors, per tal de poder decidir definitivament sobre la seva admissió o no admissió a tràmit; 74, admeses; amb petició de dades a l'Administració, 35, i resoltes, o en vies de resolució, 39.

Aquestes 74 són, doncs, les úniques queixes estrictament acceptades, que queden distribuïdes entre les diverses àrees, de la següent manera —a títol de curiositat, citaré al mateix temps les queixes corresponents a les mateixes àrees que han estat trameses al Defensor del Pueblo— : àrea 1, Presidència : 1 queixa; al Defensor del Pueblo, 2. Àrea 2, Governació : 2 queixes; al Defensor del Pueblo, 7. Àrea 2-B, Administració

local : 17 queixes; al Defensor del Pueblo, 2. Àrea 3, Ensenyament i Cultura : 12 queixes; al Defensor del Pueblo, 1. Àrea 4, Sanitat i Seguretat Social i Treball : 6 queixes; al Defensor del Pueblo, 11. Àrea 5, Política Territorial i Obres Públiques i Indústria i Energia : 13 queixes; al Defensor del Pueblo, 1. Àrea 6, Economia i Finances, Comerç, Consum i Turisme, Agricultura, Ramaderia i Pesca : 3 queixes; al Defensor del Pueblo, 5. I àrea 7, Justícia : 18 queixes; al Defensor del Pueblo, 6.

Encara que tampoc poden ser definitòries aquestes dades, ja que la distribució per àrees no és exactament la mateixa que la distribució de responsabilitats entre els diferents Departaments de l'Administració, valgui com a exemple la inclusió de les queixes sobre abocadors de residus urbans a l'àrea 5 —Política Territorial i Obres Públiques—, mentre que la seva gestió és una responsabilitat exclusivament municipal. Desconeixem si aquestes lleugeres variacions responen a una necessitat de coincidir amb les utilitzades pel Defensor del Pueblo, o són simplement detalls que s'han escapat a la voluntat del Síndic, però, en tot cas, sense ser massa importants, no deixen de dificultar la comprensió i anàlisi de la distribució sectorial de les queixes.

Pel que fa referència a les conclusions del senyor Síndic en el seu Informe, cal dir que la més evident és la manca d'informació del ciutadà sobre quines són les facultats del Síndic. En la necessitat de superar aquesta mancança, varem coincidir amb el senyor Síndic tots els Grups parlamentaris presents en la sessió de la Comissió, i val a dir que, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, aquest Diputat que els parla ja havia posat la qüestió sobre la taula en la segona sessió de la Comissió, que va tenir lloc el 10 de desembre del 84, en motiu de la commemoració de l'aniversari de l'aprovació i proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans. L'evidència de la col·laboració prestada al Síndic per l'Administració, tant l'autonòmica com la local, és la segona. Aquesta col·laboració és reconeguda per l'Informe d'una manera explícita i avalada, indirectament, per la via de la no-utilització del poder sancionador que li atorguen els articles 24 al 26 de la Llei, i l'obligatorietat, en cas d'haver-se produït, de comunicar-ho a la Comissió, o destacar-ho en l'informe anual, cas que, evidentment, no s'ha donat.

Finalment, la tercera, la voluntat d'una més estreta col·laboració amb el Parlament, i la petició de creació d'una comissió de seguiment sobre objectors de consciència, detinguts de Terra Lliure i presons.

Per tot això, el Grup parlamentari de Convergència i Unió vol exposar en aquesta Cambra : primer, el reconeixement de la importància de la tasca que la Institució del Síndic de Greuges realitza, per tal que els poders públics s'esforcin cada vegada més per aconseguir que sigui efectiu el dret que té tota persona, de participar en els beneficis de la vida en societat.

Segon : ens declarem disposats, tal com ha estat fins ara la nostra actitud, a una sincera i efectiva col·laboració amb el Síndic de Greuges, en el marc de les relacions entre ell i aquest Parlament.

Tercer : a prestar la nostra col·laboració en l'agilització de les relacions entre el Parlament i la seva Comissió amb el Síndic de Greuges, per tal de trobar les solucions adients als problemes plantejats, amb tota la prudència que la delicadesa

del tema i el prestigi de la Institució exigeixen, però amb tota la constància necessària per aconseguir fer-la cada cop més àgil i efectiva.

Quart : el Síndic de Greuges no és, en absolut, una institució de confrontació o fustigació de l'Administració i del govern que l'encapçala, sigui quin sigui. Ha d'ésser, i és, una garantia de la defensa dels ciutadans, i un element corrector d'alguns hàbits inadequats que pugui tenir l'Administració. Celebrem que el Síndic de Greuges hagi ajustat les seves normes d'actuació a aquests principis, i no veuríem amb bons ulls que s'intentés arrossegar-lo a una actuació amb més connotacions polí-

tiques, que malmetrien el prestigi de la Institució.

Finalment, i per acabar, vull repetir, en nom del meu Grup, l'agraïment al senyor Síndic per la tasca feta, per la informació facilitada, i per la seva presència aquí.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent-se ja posicionat tots els Grups, i, per tant, substanciat l'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió, s'aixeca la sessió.

(La sessió s'aixeca a tres quarts de set de la tarda i cinc minuts.)